

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.VII.37.659/2020/7.

A tanács tagjai: . Magyarfalvi Katalin
a tanács elnöke
Mészárosné Dr. Szabó Judit
előadó bíró

. Bérces Nóra

bíró

A felperes: felperes neve
(felperes címe)

A felperes képviselője: dr. Luther Ria
(címe)

Az alperes: alperes neve
(alperes címe)

Az alperes képviselője: ... kamarai jogtanácsos

A per tárgya: jubileumi jutalom

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:

Fővárosi Törvényszék 4.Kf.650.026/2020/5.

Az elsőfokú bíróság határozatának száma:

Salgótarjáni Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.024/2019/19.

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Törvényszék 4.Kf.650.026/2020/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 28.215 (huszonnyolcezer-kettőszáztizenöt) forint felülvizsgálati perköltséget.

A le nem rótt 112.860 (egyszáztizenkettőezer-nyolcszázhatvan) forint felülvizsgálati eljárási illetéket a magyar állam viseli.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

Tényállás

- [1] A felperes 1994. január 1-től 2013. január 14-ig közszerolálati jogviszonyban dolgozott a ...; a kinevezés időpontjában a közszolálati jogviszonya időtartama 9 év 3 hónap 28 napban, közszolálati jogviszonyának kezdő napja 1984. 09. 03. napjában volt számítva. A felperes 2013. január 15. napjától került kinevezésre az alperes alperes ... állományába kormányzati szolálati jogviszonyba, építésfelügyelő munkakörbe. Jogsabályváltozás következtében kinevezésekor a közszolálati tisztviselőkről szoló 2011. évi CXCI. törvény (a továbbiakban: Kttv.) alapján elismert kormánytisztviselői jogviszonyának kezdő időpontja 1984. március 2. napja, a jubileumi jutalomhoz elismert kormánytisztviselői jogviszonyának kezdő időpontja 21 év 6 hónap 14 nap figyelembevételével 1991. július 1. napja volt. 2016. évben az alperes - korábbi munkáltatótól bekért alkalmazási iratok alapján végzett átszámítással - a közszolálati jogviszony számított kezdetét 1984. március 6. napjában, a jubileumi jutalomra jogosító szolálati időszak kezdő időpontját 1992. január 1. napjában határozta meg.

A felperes keresete és az alperes védirata

- [2] A felperes keresetében kérte az alperes kötelezését a részére esedékessé vált 25 éves jubileumi jutalom megfizetésére, ennek összegét a pontosított keresetében bruttó 1.128.600 forintban jelölte meg. Keresetét az állami tisztviselőkről szoló 2016. évi LII. törvény (a továbbiakban: Áttv.) 21. § (1) bekezdés b) pontjára alapította azzal, hogy az alperes által megállapított, a jubileumi jutalomhoz elismert kormánytisztviselői jogviszonyának kezdő időpontjától, azaz 1992. január 1-jétől számítva a 25 éves jubileumi jutalomra való jogosultságát 2017. január 1. napján megszerezte. A korábbi munkáltató által kiállított közszolálati igazolással igazolta, hogy korábban 25 éves jubileumi jutalomban nem részesült.
- [3] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte. Hivatkozott arra, hogy a hatályos szabályozás szerint a felperes állami elismerésre jogosító szolálati idejének kezdő időpontja 1992. január 1., ettől függetlenül a korábbi szabályozás szerint a 25 éves jubileumi jutalma 2009. március 6-án vált esedékessé. Ekkor a felperes még nem állt az alperessel jogviszonyban, az alperes nem viselheti a felperes igényérvényesítése elmaradásának a következményeit.

Az első- és a másodfokú bíróság ítélete

- [4] Az elsőfokú bíróság a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint a felperes jelenlegi kormányzati jogviszonya alapján az igényérvényesítésre az Áttv. szabályai irányadóak, mert a kormányzati igazgatásról szoló 2018. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Kit.) rendelkezéseit a 283. § (1) bekezdése alapján 2019. március 1. napjától kell alkalmazni, a 283. § (4) bekezdés c) pontja szerint 2019. február 28. napjáig a területi kormányzati igazgatási szervnél foglalkoztatott állami tisztviselő és állami ügykezelő állami szolálati viszonyára az Áttv. 2018. december 31-én hatályos rendelkezései az irányadók.
- [5] Az elsőfokú bíróság a felperes jubileumi jutalomra való jogosultságát az Áttv. 21. § alapján vizsgálta, figyelemmel a köztisztviselők jogállásáról szoló 1992. évi XXIII. törvény (a továbbiakban: Ktv.) 49/E. § (1)-(4) bekezdésére és 72. § (1)-(2) bekezdésére. A bíróság a korábbi foglalkoztatásra vonatkozó okiratok alapján megállapította, hogy az alperes a felperes 1992. január 1. napját követően létesített jogviszonya teljes időtartamát közszolálati jogviszonyként beszámította, ugyanakkor a Kttv. 150. § (3) bekezdése alapján a jubileumi jutalomra jogosító idő számításánál nem vette figyelembe a Ktv. 72. § (1) bekezdés szerinti munkaviszonyt (6 év 6 hónap 29 nap), a munkanélküli segély időszakát (5 hónap), a közhasznú foglalkoztatás időtartamát (6

hónap), a jubileumi jutalomra jogosító szolgálati idejének kezdő időpontját 1992. január 1. napjában határozta meg.

- [6] Az Áttv. 21. § (1)-(3) bekezdései, a Kttv. 150. § (3) bekezdés a) pontja, a Ktv. 49/E. § (1)-(4) bekezdései és a Ktv. 72. § (1)-(2) bekezdések felhívásával tévesnek minősítette a felperes hivatkozását, hogy a jogszabály csak a 20 éves jubileumi jutalom esetében tartalmaz kizáró feltételt és a 25 éves jubileumi jutalom kifizetésére akkor is jogosult lenne, ha ezt a fokozatot már máshol megkapta volna.
- [7] A bíróság megállapította, hogy az alperes a felperes közszolgálati jogviszonyának számított kezdete, 1984. március 6. napja alapján helyesen, a hatályos jogszabályi rendelkezéseket figyelembe véve határozta meg 2009. március 6. napjában azt az esedékességi időpontot, amikor a felperes a köztisztviselői jogviszonya alatt jogosultságot szerzett a 25 éves jubileumi jutalomra, amely időpont felperes korábbi munkáltatójánál, a ... fennálló jogviszonya idején bekövetkezett.
- [8] A bíróság utalt az EBD2018.M.31. számú munkaügyi elvi döntésre, amely szerint a munkáltató jogszabályi kötelezettsége a jubileumi jutalom felszólítás nélküli megfizetése, ha kötelezettségének nem tesz eleget, az ezzel kapcsolatos igény elévülési időn belül érvényesíthető, Felhívta az Mfv.10.353/2014/4. számú kúriai döntést, amely szerint minden esetben azt kell vizsgálni, hogy az igény érvényesítésekor a hatályos jogszabályi rendelkezések alapján jogosult-e az érintett személy az adott juttatásra, valamint az EBH1999.61. számú határozatot, amely szerint a jogszabályok megváltozása, így a jogosító idő számítására vonatkozó szabályok megváltozása következtében ugyanazon fokozatú jubileumi jutalomra még egyszer nem lehet jogot szerezni. Megállapította, hogy az Áttv. 21. § (1) bekezdés b) pontja alapján a felperes 2017. január 1. napi esedékességgel nem szerzett jogosultságot a 25 éves jubileumi jutalomra; az erre való jogosultság esedékességének napja 2009. március 6. napja volt.
- [9] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, az alperest 1.128.600 forint jubileumi jutalom megfizetésére kötelezte. Indokolása szerint az elsőfokú bíróság a szükséges bizonyítást lefolytatta, a tényállást helyesen rögzítette, helytállóan hívta fel az irányadó jogszabályokat, azonban téves az abból levont jogi következtetése és érdemi döntése.
- [10] A másodfokú bíróság döntése meghozatalakor abból indult ki, hogy a felperes az alperesnél történt kinevezését megelőzően a ... fennállt közszolgálati jogviszony időtartama alatt 2009. március 6. napján az akkor hatályos jogszabályok szerint [Ktv. 49/E. § (1)-(2) bekezdés a) pont, 72. § (1) bekezdés], jubileumi jutalomra jogosultságot szerzett; az akkor esedékessé vált jubileumi jutalom részére nem került kifizetésre; e tárgyban igényt a korábbi munkáltatójával szemben nem érvényesített. Az alpereshez történt kinevezést követően a jubileumi jutalom alapjául szolgáló szolgálati idő számítására vonatkozó szabályok változtak, a Kttv. 150. § (3) bekezdés jelentősen szűkítette a jubileumi jutalom alapjául figyelembe vehető szolgálati időt, ami alapján az alperes - a felperes által is elismerten - helytállóan határozta meg a jubileumra jogosító szolgálati idő kezdetét 1992. január 1. napjában. A jubileumi jutalom helyébe lépő elismerésre jogosultság feltételeit, figyelemmel a Kttv. 150. § (3) és (4) bekezdésére is, a 2016. július 1-jétől hatályba lépett Áttv. 21. § (1)-(3) bekezdései szabályozták. Az elsőfokú bíróság helyesen rögzítette, hogy a perbeli jogvita elbírálására - a Kit. 283. § (4) bekezdés c) pontja alapján - az Áttv. 2018. december 31-én hatályos rendelkezései irányadók.
- [11] A másodfokú bíróság rögzítette, hogy a perben abban a jogkérdésben kellett állást foglalni, hogy a felperes jubileumi jutalomra jogosultságát illetően az alperesnél fennállt jogviszonya idején hatályos Áttv. 21. §-át, vagy az előző munkáltatójánál fennállt jogviszonya idején hatályos rendelkezéseket kell alkalmazni, amelyek alapján már 2009. évben jogosultságot szerzett a jubileumi jutalomra.
- [12] A másodfokú bíróság nem értett egyet az elsőfokú bíróság jogszabály értelmezésével, miszerint a felperes jubileumi jutalomra jogosultságának esedékessége szempontjából a korábbi jogszabályok irányadóak, mert az ítélkezési gyakorlat következetes abban, hogy a jubileumi jutalomra való

jogosultságot mindig az adott jogviszonyra irányadó és az adott időpontban hatályos rendelkezések alapján kell elbírálni (Mfv.10.669/2015/4., Mfv.10.645/2017/3., Mfv.10.353/2014/4.).

- [13] A másodfokú bíróság alkalmazta az Áttv. 21. § (2) bekezdését, mely szerint a szolgálati idő elismeréseként az (1) bekezdésben meghatározott összeg az állami szolgálati jogviszonyban töltött idő elérésének napján esedékes; figyelembe vette a tényszerűen igazolt adatokat. A felperes az Áttv. 21. § (1) bekezdés b) pontjára alapított 25 éves jubileumi jutalom megfizetésére irányuló igényét az alperesnél 2019. február 7-én terjesztette elő. A felperes kinevezését követően az alperes maga állapította meg, hogy az állami szolgálati jogviszonya kezdő időpontja e rendelkezés alkalmazása szempontjából 1992. január 1., így a 25 éves állami szolgálati jogviszonyt a felperes 2017. január 1. napján elérte, következésképpen az igény érvényesítésekor hatályos Áttv. 21. § (1) bekezdés b) pontja szerint járó juttatásra e napon jogosultságot szerzett, ekkor a juttatás esedékessé vált. Igényét ehhez képest a 3 éves elévülési időn belül jogszerűen érvényesítette a felperes.
- [14] Annak, hogy a korábban hatályos jogszabályok alapján a felperes már 2009. március 6-án is jogosult lett volna a 25 éves jubileumi jutalomra, csak abban az esetben lett volna a per eldöntése szempontjából jelentősége, ha részére a juttatás kifizetésre került volna, figyelemmel az Áttv. 21. § (3) bekezdése szerint irányadó Kttv. 150. § (4) bekezdésére, amelynek alapján nem jogosult jubileumi jutalomra, aki azt a másik foglalkoztatási jogviszonyban már megkapta. Igazolt tény, hogy 25 éves jubileumi jutalmat a felperes korábban nem kapott, így az Áttv. 21. § (1) bekezdés b) pont szerinti elismerés kifizetését nem zárja ki, hogy 2009. évben az akkor hatályos jogszabályok alapján 25 éves jubileumi jutalomban részesülhetett volna.
- [15] Az elsőfokú bíróság által figyelembe vett EBH1999.61. számú határozat az eltérő tényállás okán analógiaként nem vehető figyelembe. A felek között az összecszerűséget illetően vita nem volt, ezért a másodfokú bíróság az alperest a kereset szerint marasztalta.

Felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [16] A jogerős ítélet ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését kérte a jogalkalmazás általános elveinek és az Áttv. 21. § (2) bekezdésének megsértését állítva.
- [17] Arra hivatkozott, hogy a felperes 2019. februárban a 25 éves állami elismerés megfizetését az alapján kérte, hogy 2017. január 1. napján vált arra jogosulttá, az igényt a 2017. januárban hatályban volt Áttv. 21. §-ára alapította. Ugyanakkor a felperes által is elismert, okirattal alátámasztott tény, hogy a felperes a 25 éves jubileumi jutalomra való jogosultságot már 2009. március 6-án, a korábbi munkáltatónál fennálló jogviszonyában elérte. A jubileumi jutalom - 2019 februárjában hatályos elnevezés szerint állami elismerés - kifizetésének időpontja a törvény rendelkezése alapján minden esetben az esedékesség napjához kötődik. A közszolgálatban töltött szolgálati idő elismeréseként járó kifizetésre, annak elnevezésétől függetlenül nem lehet kétszer jogosultságot szerezni; a már 2009-ben bekövetkezett esedékesség nem állhatott be ismételten 2017 januárjában, függetlenül attól, hogy a korábbi munkáltató jogszabálysértő módon nem gondoskodott a jutalom kifizetéséről és annak érvényesítése iránt a felperes sem élt igénnyel.
- [18] A jubileumi jutalom, mint jogintézmény célja a köz szolgálatában eltöltött idő ellentételezése, elismerése. A jogintézmény a közszolgálati tárgyú törvények változásával többféle elnevezést is kapott, a jogosító idők figyelembevehetősége vonatkozásában szintén történtek jogszabályváltozások, azonban a jogintézmény végig ugyanaz maradt. Ugyanarra az elismerésre vonatkozóan, nagyrészt ugyanazokban a jogviszonyokban eltöltött idők kétszer nem vezethetnek az esedékesség beálltára.
- [19] A másodfokú bíróság tévesen adta meg a jogkérdés lényegét, az ugyanis nem lehet kérdéses, hogy a jubileumi jutalomra elnevezéstől függetlenül az esedékességgel hatályos jogszabályokat kell alkalmazni. A jogkérdés az, hogy az esedékesség beálltát, mely egy - kellően alátámasztott és

érdemben a felperes által sem vitatott - jogi tény, figyelmen kívül lehet-e hagyni azért, mert annak bekövetkeztekor a kifizetés a korábbi munkáltató jogszabálysértő eljárása következtében nem történt meg; továbbá az esedékesség, mint jogi tény, ugyanarra a jogintézményre nézve beállhat-e kétszer. Az alperes álláspontja szerint ez nem történhet meg, az esedékességhez fűződő jogkövetkezmények törvényben rögzítettek, azok figyelmen kívül nem hagyhatók. Az esedékesség időpontjához fűzött kifizetés követelménye folyamatos és állandó, azt a jubileumi jutalom intézményét szabályozó minden jogszabály rögzíti.

- [20] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Hivatkozása szerint az anyagi elismerésre jogosító szolgálati idő kezdetét az alperes 1992. január 1. napján megállapította, ehhez képest a 25 év 2017. január 1. napján eltelt, az ekkor hatályos Áttv. 21. § (1) bekezdés b) pontja szerinti anyagi elismerés a (2) bekezdés szerint esedékessé vált. Az Áttv. 21. § (3) bekezdéséből az az értelmezés következik, hogy ennek kifizetését semmi nem akadályozhatja meg. Ez a jogszabályhely alkalmazni rendelte a Kttv. 150. § (4) bekezdését, mely előírta, hogy a kormánytisztviselő nem jogosult jubileumi jutalomra, ha másik foglalkoztatási jogviszonyban már megkapta.
- [21] Az egyes foglalkoztatási jogviszonyokban eltérő lehet az anyagi elismerésre járó szolgálati idő figyelembevétele és annak kezdő időpontja. A munkáltató által megállapított kezdési időponthoz viszonyítva állapítható meg az egyes anyagi elismerési fokozat elérésének időpontja is. Alperes azt vizsgálhatta meg, hogy a 25 év szolgálati viszony alapján másik foglalkoztatási jogviszonyban már részesült-e a felperes anyagi elismerésben. Ha nem, a felperest ez akkor is megilleti, ha a másik foglalkoztatási jogviszonyban erre már korábban jogosulttá vált, de anyagi elismerésben még nem részesült. A per jogkérdésére az a válasz, hogy a munkavégzése során a dolgozó a különböző foglalkoztatási jogviszonyokban többször is elérheti az anyagi elismerésre jogosító egyes szolgálati időtartamokat (esedékesség), de egy fokozat alapján csak egyszer részesülhet elismerésben.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [22] A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.
- [23] A Kúria a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem keretei között vizsgálta felül [a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (továbbiakban: Kp.) 115. § (2) bekezdés, 108. § (1) bekezdés].
- [24] A felek által nem vitatott tényállás szerint a felperes ... az 1994. január 1-ei közszolgálati jogviszonyba történő kinevezésétől kezdődően a Ktv. alapján volt foglalkoztatva, mely jogállási törvény 2012. február 29. napjáig volt hatályban. A 2012. március 1-től hatályos Kttv. adta az alapját a felperes foglalkoztatása tekintetében az alpereshez történő 2013. január 14-i végleges áthelyezési megállapodásnak és a 2013. január 15-től megvalósult kinevezésnek; a felperest az alperes a Kttv. jogállási törvény alapján foglalkoztatta. A felperes foglalkoztatási jogviszonyára az alperesnél a 2016. július 1-jén hatályba lépett Áttv. adott keretet, amely törvényt 2019. január 1-től a Kttv. helyezte hatályon kívül olyan módon, hogy a 283. § átmeneti rendelkezéseket adott a törvény alkalmazása kezdetének időpontjához. A 283. § (4) bekezdés szerint 2019. február 28-ig a területi kormányzati igazgatási szervnél foglalkoztatott állami tisztviselő és állami ügykezelő állami szolgálati jogviszonyára az Áttv. 2018. december 31-én hatályos rendelkezéseit kell alkalmazni.
- [25] Az alperes nem vitatta, hogy a felperes 2019. február 19-én benyújtott kérelmében előterjesztett 25 éves jubileumi jutalom igényére vonatkozóan az Áttv. 21. § 2018. december 31-én hatályos szabályait kellett alkalmazni; a felperes nem vitatta, hogy az alperes a jubileumi jutalom alkalmazása szempontjából az állami szolgálati jogviszony kezdő időpontját 1992. január 1. napján határozta meg. A felek között nem volt vitás, hogy a felperes az alperest megelőző munkáltatónál a rá akkor irányadó jogállási törvény, a Ktv. szabályai szerint 2009. március 6. napján a 25 éves jubileumi jutalomra a jogosultságot megszerezte, de ez iránt igényt nem érvényesített,

ilyen jogcímű kifizetésben nem részesült; nem volt vita abban sem, hogy az 1992. január 1. napjától számított 25 év 2017. január 1. napját jelenti.

- [26] A Kúriának a fenti tények alapján arról kellett állást foglalnia, hogy a másodfokú bíróság a jelen tényállásra helytállóan alkalmazta-e az Áttv. rendelkezéseit: a szolgálati idő elismeréseként az Áttv. 21. § (1) bekezdésében meghatározott összeg az állami szolgálati jogviszonyban töltött idő elérésének napján esedékes [21. § (2) bekezdés]; a kormánytisztviselő nem jogosult jubileumi jutalomra, ha másik foglalkoztatási jogviszonyban azt már megkapta [21. § (3) bekezdés, Kttv. 150. § (4) bekezdés].
- [27] A Kúria megállapította, hogy a másodfokú bíróság az Áttv. 21. § (2) bekezdés rendelkezésére - a Kttv. 150. § (4) bekezdést is alkalmazva - jogszabálysértés nélkül vont le következtetést. A jogszabály alkalmazása során helytállóan határozta meg a jogvita lényegét; helyénvalóan hivatkozta meg a következetesen érvényesülő és elveiben a jelen ügyben is irányadó bírói gyakorlatot.
- [28] Az Áttv. 21. § (2)-(3) bekezdése helyes értelmezése szerint az állami szolgálati jogviszonyban töltött idő utáni elismerés, azonosan a korábbi jubileumi jutalomra való jogosultsággal, mindig az adott jogállást szabályozó törvényen alapuló alanyi jog, amelyre való jogosultságot az adott jogviszonyra irányadó hatályos jogszabályok alapján kell elbírálni. Az esedékesség beállta nem függetleníthető az adott jogállási törvény szabályától, a jogosultság nem függ attól, hogy korábban hatályban volt jogállási törvény alapján az igény érvényesítésére nem került sor.
- [29] A Kúria a fentiek alapján megállapította, hogy a másodfokú bíróság az irányadó jogszabályok helyes alkalmazásával foglalt állást arról, hogy a felperes az igényére alkalmazandó jogállási törvény, az Áttv. 21. § feltételei szerint 2017. január 1. napján jogosulttá vált 25 év állami szolgálati jogviszonyban töltött idő utáni háromhavi illetménynek megfelelő elismerésre. A Kúria a felülvizsgálati kérelemben felvetett jogkérdésben döntött, a jogerős ítélet marasztalása - jogcíme és összege - nem volt vitatott.
- [30] Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Kp. 121. § (2) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [31] A pervesztes alperes a Kp. 35. §-a útján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2)-(5) bekezdései alapján köteles a felperes felszámítással érvényesített felülvizsgálati perköltségét megfizetni, melynek összege ÁFA mentesen számított a keresettel érvényesített pertárgyérték alapulvételével a 2,5% mértékkel.
- [32] Az alperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 5. § (1) bekezdés c) pontja szerint teljes személyes illetékmentes, ezért az Itv. 50. § (1) bekezdés nyomán számított felülvizsgálati illetéket a Kp. 35. § folytán alkalmazandó Pp. 95. § (1) bekezdés c) pontja alapján az állam viseli.
- [33] Az ítélet elleni felülvizsgálat lehetőségét a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.
- [34] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Kp. 115. § (2) bekezdése által alkalmazni rendelt Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2021. február 25.

Dr. Magyarfalvi Katalin s. k. a tanács elnöke, Mészárosné Dr. Szabó Judit s. k. előadó bíró, Dr. Bérces Nóra s. k. bíró

